

Den Grædende Dina Over Den Skam-skaaren Sichem*

*Der omvexler det gamle Testamentis hellige omskiærrelse
til*

*Det Nye Testamentis Smertelige afskiærrelse, i det
hand*

*som en autoceiros** hader sit eget Kiød, og formædelst*

Sindetz Ubetenksomhed ved Haandens ilende

hastighed afsnittede Legemetz Ziirlighed,

At der nu findes:

En Kapun for en Hane,

En Galt for en Orne,

En Bede for en Veder.

Ud Copieret

Fastelavns Mandag

En Staale-egget Knif, hvor med mand Skiæg afrager,
Ved Midnatz tider hand i sine Hænder tager,
Og skiær sin Dankart af med Stilk med Hud og Haar,
At hand som raget Giæd var mellem sine laar.

Hand reedte sig saa til, at mand snart kunde sige,
Hand var ey liig een Karl, men ligere en Pige;
Thi kun dend eene plet Naturen skiieldner paa
En Mand fra Quinder, som i lange Buxer gaa.

Da hand den Laar-Laqvei med Knifven fik afskaaret
Og som en plump Barbeer sig ilde hafde Saaret,
Hand som en Trane peeb, og gav et ynksom Skraal,
Maaskee hand tenkte før at dend var giort af Staal.

Kiødpølssen blodig var, og toe Russiner hengte
Ved Enden da hand den paa Gulvet fra sig slengte,
Og sagde: Lig nu der, og drik dig fuld af Blod,
Som før har slugt din Tørst i Pigers Bæk og Flod.

Hand var tilforen ey i Bartskiær Kunsten øvet,
Og paa sit dunet Skiæg ey Knifven hafde prøvet,
Hand i et Øye blik var Mester-Svend og Dreng;
Og Næggrus slengte sig i dend blod-farvet Seng.

Det blodig Aare-spring hans Leje rødt mon' male,
At hand afmægtig laa i en beengsted Qvale
Dog i dend Hierte-Qvalm hand gaf et veldig Raab,
Thi om sit Liv hand nu ey hafde meere haab.

Da Verten dend Tumult om Natte tide hørte,
Hand sprang af Sengen og sin Sloprok sig iførte
Og udi fuld Galop til Døren sprang saa fast,
At den paa viden veg fløi op i Hui og hast.

Saa snart hand Hovedet i Cabinettet ragte,
Hand i forbaussning stod det Vunder at betragte
Det varme Lem endnu laa Sprellet som en Fisk
Det hand bortsmittet som en Karklud og en Visk.

Hand vender Øyne hen, og seer dend Arme Stympen
Der sine Tænder skiær, og som en Orm sig Krympen,
Liig-farvet i den Seng hand laa, og var saa bleg
Udi sit Ansigt som en nylig Kalket Veg.

Den Vert hand raabte flux Ak u-lyksalig Fange
Hvad I mig denne Nat har gjort bestyrt og bange
Jeg tenkte her var ild i Eders Kammer tendt
Og at I nesten var af lue blus forbrendt.

Ney! svaret Ridderen jeg haver ilden slukket
Som Venus hafde før udi min Barm anstukket
At jeg ey skulde meer af brynstig Geisters ild
Optendis i mit Sind, og være lefle vild.

Dend Vert hand skynte sig, løb ned et Fad at tage,
Hand hastig kom igien, tog op dend Pølsse fage
Paa Faddet satte dend beziiret runden om
Med Laurbær blade og med Grønne Buxebom.

Hand den i sit Cantoir som Raritet hensetter
Og sagde: dette er blant Delicate Retter
Hver Giest i morgen skal den see og skue ret,
Naar jeg som en Confect den for dem haver sæt.

Hans Nordrup

Kommentar

* Hevitten *Sichem* voldtog Jacobs datter, *Dina* (1. Mosebog, kap. 34), ville gifte sig med hende, blev af hendes brødre tvunget til at lade sig omskære (sammen med de andre hevitter) før brylluppet — og senere på 3.dagen, under sårfeberen, sammen med folk i sin by, dræbt af jøderne (Jacobs sønner).

** Det græske ord betyder "selvmorder".

Digtets forhistorie fremgår af en indberetning fra Københavns politimester, Johan Bertram Ernst, til Frederik IV 31. jan. 1719, hvor det hedder: "En ugift Karl, 45 Aar gammel og født paa Esrom Mølle, som har drevet Negotie til Søs og endnu ejer en Krejert og har 800 Slettedalers Pant i et Hus, er for nogen Skade, han har lidt, bleven melankolsk og har derfor næstleden Løverdag kommuniceret ved Dr. Dürkop. Men i Morges Kl. 5 har han udi Lysesløber Ole Brocks Hus, hvor han i 14 Aar har logeret, med en Ragekniv selv afskaaret sig Mandelemmet med Tilbehør og med en Pennekniv stukket sig i det venstre Bryst under Vorten. Han laa paa sin Seng, som er forfærdelig blodig, og ligger endnu under største Fare for Livet".

(*Historiske Meddelelser for København*, bd. 5, s. 367, 1919-20.)

Uddrag. Tekstgrundlag: Collin 4° 538, II, s. 823. Forfattet 1719.